

SENTINȚA

În numele Legii

10 mai 2017

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău/sediul central/

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător N Ș

Grefier A C

Cu participarea

Procurorului XXXXXXXXXXXX

Avocaților inculpaților G P , XXXXXXXXXXXX ,

Inculpaților XX , XX

Interpretului A D

În sediul instanței, a judecat în ședință publică, cauza penală de învinuire a lui

XXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXXXXXX, originar din sat. XXXXXXXXXXXX, r-l. XXXXXXXXXXXX și domiciliat în mun. XXXXXXXXXXXX, str. XXXXXXXXXXXX, cu studii superioare tehnice, căsătorit, fără persoane la întreținere, nesupus militar, angajat oficial în câmpul muncii în calitate de XXXXXXXXXXXX al XXXXXXXXXXXX, anterior nejudecat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin. (3) lit. d) Codul Penal al RM,

XXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXXXXXX, originar din sat. XXXXXXXXXXXX, r-l. XXXXXXXXXXXX și domiciliat în mun. Chișinău, or. XXXXXXXXXXXX, str. XXXXXXXXXXXX, cu studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreținere, supus militar, angajat oficial în câmpul muncii în calitate de XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, anterior nejudecat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin. (3) lit. d) Codul Penal al RM,

Urmărire penală a cărei a fost începută la 23 octombrie 2014 și finalizată la 03 septembrie 2015, iar în judecată a fost remisă la 25 septembrie 2015 și repartizată la 25 septembrie 2015.

Ședința preliminară a fost numită pentru data 19 octombrie 2015. Cauza a fost examinată în perioada de la 02 decembrie 2015 pînă la 30 martie 2017. Data pronunțării sentinței a fost stabilită pentru 28 aprilie 2017.

În ședința de judecată din 30 martie 2017, în cadrul dezbaterelor judiciare procurorul XXXXXXXXXXXX a solicitat a-l declara culpabil pe XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), art. 328 alin.(3) lit. d) Cod Penal RM și a le aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de 5 ani,

Apărătorul XXXXXXXXXXXX al inculpatului XXXXXXXXXXXX a pledat pentru achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) li.d) Codul Penal RM pe motivul lipsei elementelor infracțiunii,

Apărătorul XXXXXXXXXXXX al inculpatului XXXXXXXXXXXX a pledat pentru achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) li.d) Codul Penal RM pe motivul lipsei elementelor infracțiunii,

Inculpații XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX au pledat în favoarea nevinovăției sale, solicitînd pronunțarea unei sentințe de achitare.

Sentința redactată integral a fost pronunțată la 10 mai 2017,

a constatat:

Potrivit actului de învinuire XXXXXXXXXXXX este învinuit de faptul că, la data de XXXXXXXXXXXX, exercitând în conformitate cu ordinului nr. XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX, funcția de XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX cet. XXXXXXXXXXXX, ambii având în virtutea funcțiilor deținute calitatea de persoane publice, și-au depășit atribuțiile de serviciu, cauzînd daune considerabile exprimate în lezarea dreptului de proprietate prin înstrăinarea ilegală prin reînmatricularea automobilului de modelul XXXXXXXXXXXX, cu n/î XXXXXXXXXXXX de pe numele proprietarului XXXXXXXXXXXX, pe numele cet. XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, în lipsa posesorului legal al unității de transport sau a unor împuterniciri legale date de către acesta.

Astfel se învinuiește că, în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu, atât XXXXXXXXXXXX în lipsa actelor necesare la reînmatricularea automobilului, pe care în virtutea obligațiilor de serviciu și a fișei de post este obligat să le respecte, prin depășirea atribuțiilor de serviciu a încălcat expres prevederile Hotărârii Guvernului nr. XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX și anume pct. 7) al „Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport”, care stipulează că „înmatricularea vehiculelor (agregatelor) pe numele persoanelor fizice și juridice care au obținut dreptul de proprietate în baza contractului încheiat conform legislației (în formă scrisă simplă, semnat de părțile tranzacției, precum și autentificat cu ștampilă, dacă unul din participanți este persoană juridică, se efectuează la prezentarea contractului în cauză, a documentului de înmatriculare și a cererilor comune pentru introducerea modificărilor în Registrul transporturilor” și pct. 18) al Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport, care stipulează că „Vehiculele se înmatriculează pe numele persoanelor fizice, la prezentarea actelor de identitate, iar în cazul în care din numele proprietarului se prezintă un reprezentant, pe lângă actele de identitate se prezintă și documentele ce confirmă împuternicirile acestuia” și a depozitat ilegal pe a cet. Onța Ion de mijlocul de transport de modelul XXXXXXXXXXXX cu n/ XXXXXXXXXXXX, încălcându-i dreptul la proprietate prevăzut în art. 46 din Constituție.

Astfel, acțiunile lui XXXXXXXXXXXX au fost calificate de organul de urmărire penală în componența infracțiunii de excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave, infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. d) din Codul Penal al RM. (f.d.)

Deasemenea conform rechizitoriului XXXXXXXXXXXX este învinuit de faptul că, la data de XXXXXXXXXXXX, exercitând în conformitate cu ordinul nr. XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX și a contractului individual de muncă nr. XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX, funcția de XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, a XXXXXXXXXXXX și funcția de XXXXXXXXXXXX, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu XXXXXXXXXXXX cet. XXXXXXXXXXXX, ambii având în virtutea funcțiilor deținute calitatea de persoane publice, și-au depășit atribuțiile de serviciu, cauzând daune considerabile exprimate în lezarea dreptului de proprietate prin înstrăinarea ilegală prin reînmatricularea automobilului de modelul XXXXXXXXXXXX, cu n/ XXXXXXXXXXXX de pe numele proprietarului XXXXXXXXXXXX, pe numele cet. XXXXXXXXXXXX, în lipsa posesorului legal al unității de transport sau a unor împuterniciri legale date de către acesta.

În așa mod se învinuiește că, în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu, atât XXXXXXXXXXXX în lipsa actelor necesare la reînmatricularea automobilului, pe care în virtutea obligațiilor de serviciu și a fișei de post este obligat să le respecte, prin depășirea atribuțiilor de serviciu a încălcat expres prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1047 din 08 noiembrie 1999 și anume pct. 7) al „Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport”, care stipulează că „înmatricularea vehiculelor (agregatelor) pe numele persoanelor fizice și juridice care au obținut dreptul de proprietate în baza contractului încheiat conform legislației (în formă scrisă simplă, semnat de părțile tranzacției, precum și autentificat cu ștampilă, dacă unul din participanți este persoană juridică, se efectuează la prezentarea contractului în cauză, a documentului de înmatriculare și a cererilor comune pentru introducerea modificărilor în Registrul transporturilor” și pct. 18) al Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport, care stipulează că „Vehiculele se înmatriculează pe numele persoanelor fizice, la prezentarea actelor de identitate, iar în cazul în care din numele proprietarului se prezintă un reprezentant, pe lângă actele de identitate se prezintă și documentele ce confirmă împuternicirile acestuia” și a depozitat ilegal pe a cet. Onța Ion de mijlocul de transport de modelul XXXXXXXXXXXX cu n/ XXXXXXXXXXXX, încălcându-i dreptul la proprietate prevăzut în art. 46 din Constituție.

Acțiunile inspectorului XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX au fost calificate de organul de urmărire penală în componența infracțiunii de excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave - infracțiunea prevăzută de 328 alin. (3) lit. d) din Codul Penal al RM. (f.d.)

În ședința de judecată inculpatul XXXXXXXXXXXX fiind audiat a declarat că nu recunoaște vina în infracțiunea încriminată, deoarece nu este vinovat. Indică că, la înmatricularea mijlocului de transport era prezent cumpărătorul. Reieșind din actele prezentate, a trecut în jur de 3 ani, el activând în calitate de șef, a fost prezentă persoana cu unitate de transport, a fost înmatriculat în baza pașaportului tehnic unde nu era indicat un oarecare comodat pe alte persoane. Persoana a prezentat cerere de înmatriculare, contractul de vânzare-cumpărare autentificat cu ștampila umedă de alt birou de înmatriculare și nu a fost cazul de refuzare a înmatriculării mijlocului de transport, adică a fost totul în conformitate cu Regulamentul de înmatriculare. Secția de înmatriculare se ocupă de înregistrarea mijloacelor de transport și nu cu comercializare și nu era cazul de refuz în înmatriculare a transportului pentru doamna XXXXXXXXXXXX. La dosar au fost anexate și materialele analogice având în vedere că până în ziua de azi primesc astfel de acte. Autocamionul a fost verificat în baza de date pentru a nu fi gajat, sechestrat, precum și alte interdicții să nu fie aplicate. Menționează că, pe cazul dat a fost înmatriculat legal mijlocul de transport. Referitor la întocmirea contractului de vânzare-cumpărare ține de vânzător și cumpărător, ei nu au nici o atribuție. Vânzătorul și cumpărător nu-i sunt persoane cunoscute și nu a avut interes să înstrăineze autocamionul respectiv. A mai declarat că, la momentul înmatriculării nu era nici un comodat, comodatul a fost anulat la biroul unde era întocmit contractul de vânzare-cumpărare. La secție de înmatriculare persoana s-a prezentat cu pașaportul tehnic în original și unitatea de transport. Sunt în practică și sunt anexate la dosar asemenea cazuri când vine cumpărătorul cu actele și nu sunt temeuri de refuz și la etapa de urmărire penală a prezentat acte pe 2 cazuri similare. El a primit cerere de punere la evidență, cerere de scoatere de la evidență, contractul de vânzare-cumpărare autentificat. Pașaportul tehnic a unității de transport și unitatea de transport. Ulterior, persoana achită bonurile respective și bonuri de achitare a plăților. Cererea de punere la evidență la compartiment verificare a fost semnată de domnul XXXXXXXXXXXX și cerere de scoatere de la evidență este semnat de XXXXXXXXXXXX. Dacă contractul de vânzare-cumpărare nu era autentificat, în obligațiunea sa era să verifice, dacă contractul este autentificat răspundere este asumată de persoana care a autentificat. Pe contractul de vânzare-cumpărare este aplicată ștampila și semnătura domnului XXXXXXXXXXXX, care la acel moment era șeful secției de pe str. XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău. La acel moment și acum cu domnul XXXXXXXXXXXX sunt în relații de servicii. El îl cunoaște începând cu anii XXXXXXXXXXXX. El nu ține minte dacă a telefonat la acel moment pe domnul XXXXXXXXXXXX. El l-a întrebat pe dumnealui dacă l-a telefonat și acesta i-a comunicat că nu l-a telefonat și nici el nu l-a telefonat. Pașaportul tehnic ce era prezentat era de plastic, a fost dat la rebut și este mențiunea efectuată în baza de date că este dat la rebut. Din spusele doamnei XXXXXXXXXXXX, această a fost prezentă. Dumneai a fost prezentă, dacă a fost altcineva el nu ține minte, a trecut mult timp. Nu erau motive să vină și alte persoane. A verificat încă o dată unitate de transport. Procedura de verificare presupune că se verifica agregate, să nu fie false, ca numărul de caroserie să corespundă cu numărul din pașaport tehnic, să nu fie falsificate. El verifică unitatea de transport, cumpărătorul se verifică dacă nu este contractul. Pașaportul tehnic în original era pe numele domnului XXXXXXXXXXXX. Contractul de vânzare-cumpărare era între XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, proprietar în baza de date era XXXXXXXXXXXX. Comodatul era pe altă persoană care nu mi se arată, comodatul era anulat. Nu a apărut nici o suspiciune.

El a discutat cu domnul XXXXXXXXXXXX după ce s-a inițiat ancheta de serviciu. (Vol. II, f.d.)

În ședința de judecată inculpatul XXXXXXXXXXXX fiind audiat a declarat că nu recunoaște vina în infracțiunea încriminată, deoarece nu este vinovat. A declarat instanței că susține declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, potrivit cărora a declarat că la data de XXXXXXXXXXXX activa în calitate de XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Statutul biroului respectiv nu prevedea înmatricularea/reînmatricularea autovehiculelor. Contractul de vânzare-cumpărare a automobilului de model XXXXXXXXXXXX cu numerele de înmatriculare XXXXXXXXXXXX, întocmit în formă liberă între cet. XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX nu este îndeplinit de el și nu este înregistrat în registrul special. Faptul înstrăinării nu se confirmă, deoarece nu a fost reînmatriculat în cadrul biroului BATA. Ștampila aplicată în acel contract confirmă următoarele: - automobilul este evidențiat în baza de date; - automobilul nu este furat; - automobilul nu este sechestrat.

El nu i-a știut pe vânzător și cumpărător a autobusușii stipulat în contract. Obligațiunile sale de serviciu sunt stipulate în fișa de post și în statutul biroului.

Referitor la faptul dacă verificarea unităților de transport, documentelor la reînregistrarea sau reînmatricularea unităților de transport, luarea la evidență, întocmirea, semnarea actelor și documentelor intră în obligațiunile sale de serviciu, XXXXXXXXXXXX a explicat că în setul prezentat de documente, ce a servit drept temeii pentru reînregistrarea autobusușii de modelul XXXXXXXXXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXXXXXXXXX, i-și recunoaște scrisul în cererea de luare la evidență sub ștampila dreptunghiulară, scris cu colorant albastru, unde el a scris ce chitanțe să achite, scriind cu mâna sa și în contractul de vânzare-cumpărare din XXXXXXXXXXXX dintre XXXXXXXXXXXX, reprezentant prin procură de XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, unde în partea de jos este aplicată semnătura sa și ștampila ce-i aparține pentru uz de serviciu la acel moment, dar aceasta înseamnă că automobilul este evidențiat în baza de date, automobilul nu este furat și automobilul nu este sechestrat.

Cine a scris acel contract și cine i l-a adus pentru semnare împreună cu acele documente, nu-și amintește. De asemenea nu-și amintește dacă a fost în setul de documente vre-o procură din partea proprietarului pe numele persoanei ce a semnat contractul cu dreptul de a înstrăina automobilul. Nu-și amintește cu precizie dacă a văzut unitatea de transport. PeXXXXXXXXX i l cunoaște din anii XXXXXXXXXXXX, au fost colegi de serviciu. Nu confirmă faptul dacă la data respectivă l-a telefonat pe XXXXXXXXXXXX cu rugămintea să introducă datele despre reînregistrarea acelei mijloc de transport, spunându-i că a verificat personal unitatea de transport și documentele, și că vânzătorul ar fi cunoscutul său, solicitându-i lui să dispună introducerea în baza de date a modificărilor privind schimbarea posesorului, deoarece la Biroul unde activa, n-ar fi fost activă rețeaua. Infirmă faptul că prin semnarea și ștampilarea acelor documente l-a depozitat pe proprietar de unitatea de transport, deoarece ele intră în vigoare din momentul reînregistrării unității de transport în baza de date și semnătura și ștampila sa în contract înseamnă ceea ce a declarat anterior, n-a avut nici o intenție de a deposeda pe cineva de unitatea de transport.

Suplimentar a declarat că, după dispozițiile interne, orice contract ce era întocmit în cadrul XXXXXXXXXXXX era necesar de înregistrat în Cămin, de achitat chitanța respectivă, de anexat copia buletinului cumpărătorului, copia buletinului vânzătorului și copia procurii în cazul existenței acesteia. În cazul nostru, contractul nu este întocmit de el, confirmând aplicarea ștampilei referitor la existența sau nu a sechestrului. Careva atribuții la întocmirea acestui document nu a avut. Menționează că, fizic nu a putut să facă procedura pentru că programa nu era, certificat de înmatriculare nu avea și procedura de înmatriculare nu a putut să o facă. Deci, nici o atribuție nu a avut. El nu poate să vă răspundă cum a nimerit mandatul în ziua ceea la el. El nu a verificat cine este proprietar. Este posibilă vizualizarea informației cu privire la aplicarea sechestrului fără a vedea proprietari, această sunt ramuri ale programului. El nu poate să spună cine a prezentat actele. (Vol.I, f.d. 141-142, Vol.II, f.d.)

În susținerea învinuirii procurorul a prezentat cercetării în cadrul ședinței judiciare următoarele probe:

Declarățiile martorului XXXXXXXXXXXX, care în cadrul ședinței de judecată a mărturisit, că el îl cunoaște pe XXXXXXXXXXXX de vreo 15 ani și ultimul a procurat la el automobilul de model "XXXXXXXXXX". Acesta l-a procurat vreo XXXXXXXXXXXX ani în urmă. La acel moment XXXXXXXXXXXX nu avea suma integrală și ei s-au înțeles verbal că îi va elibera mandat și automobil va fi înregistrat pe soția dumnealui ca el să-l pună la lucru. Inițial el a dat aproximativ suma de XXXXXXXXXXXX euro și ulterior îi achita diferite sume. Peste un timp, XXXXXXXXXXXX l-a telefonat și a spus că are cumpărător la automobil și să se ducă să scoată automobilul de la evidența, Ultima suma care urma fi achitată a fost de XXXXXXXXXXXX euro. Inițial ei s-au înțeles la suma de XXXXXXXXXXXX euro sau XXXXXXXXXXXX euro. El i-a comunicat că urmează să găsească suma de bani integral, va achita și el o să scoată automobilul de la evidența și el urmează să facă mai departe ce vrea. Peste vreo perioadă de timp, el a văzut automobil în oraș și acesta era cu aceleași numere de înmatriculare. S-a apropiat de șofer și acesta a comunicat că proprietarul automobilului era o doamna care l-a procurat de la XXXXXXXXXXXX. Automobilul lucra în continuare pe ruta. Până a ajuns la proprietarul automobilului, acesta i-a comunicat că a cumpărat automobilul de la domnul XXXXXXXXXXXX și în calitate de vânzător era soția domnului XXXXXXXXXXXX care și a pus semnătură în contract. A mai trecut o perioadă de timp – XXXXXXXXXXXX ani, el dorea să soluționeze pașnic litigiul, însă XXXXXXXXXXXX nu răspundea, schimba numerele de telefon. El a fost nevoit să depună cerere la XXXXXXXXXXXX de pe str. XXXXXXXXXXXX în vederea eliberării actelor ce au stat la baza reînmatriculării automobilului. I-au fost eliberate toate înscrisurile în cauză. Reieșind din toate actele eliberate, actele au fost perfectate în biroul domnului XXXXXXXXXXXX. După ce domnul XXXXXXXXXXXX s-a uitat în toate actele, el i-a comunicat că trebuie să se ducă la domnul XXXXXXXXXXXX, dat fiind faptul că el este răspunzător pentru această. El s-a dus la domnul XXXXXXXXXXXX, care i-a explicat totul, i-a arătat copia dosarului eliberat și l-a întrebat cum se poate de hotărât. Ulterior, din acel moment domnul XXXXXXXXXXXX nu i-a răspuns, chiar dacă îi răspundea, vorbea urât. El sa adresat din nou către donul XXXXXXXXXXXX. După vre-un an și când el a primit răspunsuri de la direcție, el a depus o plângere la Procuratura mun. Chișinău. A așteptat până ce a fost invitat la Comisariatul de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău. Ulterior, el a fost audiat și i-a fost comunicat că cauza va fi transmisă la CNA. La CNA el a fost invitat de 2 ori de către domnul XXXXXXXXXXXX. A vorbit de câteva ori cu soția domnului XXXXXXXXXXXX, i-a propus soluționarea pașnică și ca ea să-i întoarcă bani, ulterior ea a spus că nu-i semnătura ei, ei sunt în proces de divorț și toate întrebările urmează să adresez către domnul XXXXXXXXXXXX.

Amai declarat că, la procurarea automobilului de către domnul XXXXXXXXXXXX nu au fost perfectate careva acte, automobilul era înscris pe el, era o înțelegere verbală, el era sigur că fără acordul său nu va scoate automobil de la evidența. Nănașul lui a procurat de la el 2 automobile în rate și fără nici o problemă, ei trăiau într-o casă. El a eliberat mandat pe numele soției lui dat fiind faptul că soacra era peste hotarele țării și îi expedia bani. El nu dorea să schimbe numerele de înmatriculare ca să lucreze și pare-mi-se chiar el lucra la automobil. În afara de mandat, el nu i-a oferit alte careva acte de dispoziție. El s-a înțeles cu domnul XXXXXXXXXXXX, de la început el se achită, poate ulterior au apărut greutăți.

La întrebarea instanței a concretizat că prețul automobilului convenit este la suma 15 500 euro și în ședința de judecată a spus alt preț dat fiind faptul că a trecut mult timp și el nu a notat suma.

A menționat că, pentru sine este important suma datorată de către persoană și faptul că el a scos automobilul de la evidența fără el. (Vol. I, f.d. 48, Vol.II, f.d.)

Martorul XXXXXXXXXXXX, fiind audiată în ședința de judecată a declarat că, este soția cet. XXXXXXXXXXXX și că soțul său s-a ocupat de totul, ea nu-l cunoaște pe XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX. Soțul i-a spus că va înregistra automobil după ea ca să nu bată la ochi că el are așa automobil. Ea nu a participat la întocmirea a careva acte. Ea l-a văzut pe domnul XXXXXXXXXXXX numai atunci când a fost invitată la CNA cu toate că ei sunt vecini într-o casă mare. Automobilul doar era scris pe ea. Ea nici nu cunoștea că acel act era fără drept de vânzare, ea nu pricepe în toate aceste acte. Soțul numai i-a comunicat că va fi înstrăinat automobil respectiv, însă ea nu a participat la semnarea a cărorva acte. În acea perioadă ea a obținut și permis de conducere, poate și a semnat ceva, dar a trecut foarte mult timp. Când a fost invitată la Botanica, ea cunoscând scrisul său și a soțului, a cerut efectuarea expertizei scrisului și s-a dovedit să nu este semnătura sa. Această este totul. A mai declarat că, vreo 13-14 mijloace de transport a deținut împreună cu soțul, nu cunoaște numărul precis. Nu toate mijloace de transport au fost înregistrate pe numele ei, numi 2 mijloace de transport. Pe numele său au fost înregistrate automobilul în cauză XXXXXXXXXXXX și automobil de model XXXXXXXXXXXX și aproximativ în perioada ceea au fost procurate. Automobil de model XXXXXXXXXXXX nu este înstrăinat, iar la înstrăinarea automobilului de model XXXXXXXXXXXX ea nu a participat. La XXXXXXXXXXXX a mers de foarte multe ori și această nu s-a întâmplat ieri, a trecut foarte mult timp. A fost cerută efectuarea expertizei semnăturii sale și a fost confirmat faptul că a fost semnătura soțului și această este în dosar. La momentul înstrăinării autobusuului ea nu a fost în sediul „XXXXXXXXXX”. La moment ea cu soțul sunt în procedura de divorț a doua oară. Ea nu a intrat în așa detalii precum că dacă domnul XXXXXXXXXXXX a semnat în locul său și cine a semnat contractul. A fost efectuată expertiza și a fost probat că este semnătura soțului. Ea nu cunoaște prin ce metodă a fost înregistrat automobilul pe numele său. Soțul i-a comunicat aceasta, careva acte confirmătoare ea nu a văzut și nu a primit. (Vol. I, f.d. 46, Vol. II, f.d.)

Depozițiile martorului XXXXXXXXXXXX care a declarat instanței de judecată că, el a procurat automobilul de model XXXXXXXXXXXX de la XXXXXXXXXXXX, nu ține minte exact perioada, însă până în anul XXXXXXXXXXXX. El nu ține minte prețul, însă acesta era achitat pe rate. El nu ține minte pentru că nu era unica mașina procurată. El nu a achitat ultima rată pentru că el nu era în țară, cit nu-l întreba de dînsu, i se spunea că el nu era în țară. El a avut mandat pe automobil, din cit ține minte. El nu ține minte dacă a avut alt document în afara de mandat pentru că îi era necesar mandatul ca automobil să lucreze pe rută. Mandatul era pe firmă. El nu ține minte cui a vîndut automobil la XXXXXXXXXXXX, însă cumpărătorii erau soț și soție. Ea a fost la biroul de înmatriculare central de pe str.Salcimilor. O persoana cu care a făcut cunoștința într-un local în sectorul XXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău l-a ajutat la înregistrare. El a venit la XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX deja era acolo, el i-a dat actele și el s-a ocupat de totul. Mandatul inițial a fost perfectat pe numele soției sale.

El i-a comunicat soției că aceasta trebuie să vină, să iscălească și să plece. Soția știa foarte bine pentru că nu era primul automobil scris pe dînsa, ea se iscălea și pleca. Soția nu a semnat actele în prezența sa. Cunoștea că pașaportul tehnic, însă băiatul XXXXXXXXXXXX i-a spus că nu este nici o problema și el îl va ajuta. Persoana pe nume Vitalie nu este colaborator a biroului de înmatriculare. El a încercat să i-a legătură cu Vitalie, când a fost la CNA, însă a aflat că el a plecat în Canada la loc permanent de trai. Menționează că nu i-a achitat nici un comision lui Vitalie, el a achitat comisionul în casă, suma nu ține minte. Susține că are careva datorii față de Onța Ion, fiind în litigiu.

A declarat că este dator față de Onța Ion cu suma de XXXXXXXXXX de euro, însă el nu este de acord și la moment el cere XXXXXXXXXX euro. Prima data el a scris la CNA suma de XXXXXXXXXX , însă acum s-a ridicat pînă la XXXXXXXXXX euro. Cînd a vîndut automobil, a fost numai la birou de pe str. XXXXXXXXXX , mun. Chișinău. XXXXXXXXXX a luat 2 pașapoarte tehnice, buletinul soțului sau a soției, pașaportul tehnic plastic era în original și mandat pe suport de hîrtie. XXXXXXXXXX i-a spus că s-a finalizat toată tranzacție la XXXXXXXXXX , a primit banii de la cumpărător și cumpărătorii s-au urcat în automobil. El nu ține minte ce sumă a transmis lui XXXXXXXXXX , aceasta este aproximativ de XXXXXXXXXX euro. Mai degrabă suma de XXXXXXXXXX euro pentru că dorea XXXXXXXXXX euro pe automobil. Prețul real al acestui automobil la acel moment pe piața era de XXXXXXXXXX . Consideră că a răscumpărat prețul automobilului, erau achități în rate. Conflictul dintre el și Onța Ion a început cînd i-a rămas să-i achite suma de XXXXXXXXXX euro, ei s-au întîlnit la XXXXXXXXXX , el a dorit să-i restituie suma de XXXXXXXXXX euro, însă i-a spus că o să întoarcă XXXXXXXXXX euro sau o să șadă în pușcărie. Conflictul era din cauza șantajului din partea lui. El fix în așa mod a pierdut apartamentul.

A mai dectrat că, niciodată nu au discutat problema ca XXXXXXXXXX să-i întoarcă prețul automobilului înapoi și să revină la poziție inițială, el nu este o persoana care să cedeze. Cînd avocatul l-a telefonat și să-i întoarcă suma de XXXXXXXXXX euro ca să nu ajungă în judecată, el nu era de acord, dorea XXXXXXXXXX euro. Ulterior el vrea XXXXXXXXXX euro și XXXXXXXXXX pentru avocat. El nu se prezintă la ședințe, numai avocatul vine. Ultima întîlnire a avut loc atunci cînd el a dorit să-i întoarcă XXXXXXXXXX euro, dar el i-a spus că o să-i întoarcă XXXXXXXXXX euro și cînd l-a amenințat la XXXXXXXXXX de la Dumbrava. Se consideră proprietar al automobilului. El avea pașaportul tehnic și mandatul în original, însă domnul XXXXXXXXXX i-a spus că nu este nici o problema, cu mandatul se vinde. El nu cunoaște că mandatul nu acordă dreptul de proprietate. El nu crede că o să găsească procura, el nu poate să găsească recipisa cu bani. Suma primită de dumnealui este mai mare decît cea declarată. Soția a venit, s-a iscălit și s-a dus. Ea știa, nu era primul automobil scris pe soția. XXXXXXXXXX a spus unde să semneze. Cumpărătorul a fost găsit de pe siteul 999.md. Primul a venit soțul. Prima zi s-au întîlnit pe str. XXXXXXXXXX , a văzut automobil și a doua zi acesta a venit la birou de înmatriculare de pe str. XXXXXXXXXX cu soția, cînd a fost reînregistrat automobil, acesta a fost transmis. Tot atunci el a primit banii. Cumpărătorul deja avea pașaportul tehnic temporar, ea l-a văzut în mînă la această. La XXXXXXXXXX ea s-a dus cu scop de a reînmatricula automobil pe cumpărător.

Fîind audiat în vederea înlăturării divergențelor, în temeiul art.369 CPP a declarat că, el pentru prima dată aude despre suma de XXXXXXXXXX euro, indicînd că nici XXXXXXXXXX nu a declarat așa sume. Suma de XXXXXXXXXX euro au fost date în fața sectorului de poliție și a rămas XXXXXXXXXX euro, el nu recunoștea că a primit acești XXXXXXXXXX euro de la XXXXXXXXXX căruia el i-a dat. El l-a implicat pe XXXXXXXXXX ca să nu stea în rînd, de fiecare dată sunt probleme cu rîndul. Cînd apare cumpărătorul, nu știi cum mai repede să dai. El l-a telefonat pe XXXXXXXXXX și pe XXXXXXXXXX ca să le spună că vinde automobilul și să nu spună că nu dorește să-i întoarcă datoria. (Vol.I, f.d. 62-64; Vol.II, f.d.)

Conținutul răspunsului XXXXXXXXXX nr. XXXXXXXXXX din XXXXXXXXXX prin care se indică că în afară de unitatea de transport indicată, în perioada de timp XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX în calitate de XXXXXXXXXX a mai verificat încă XXXXXXXXXX unități de transport (f.d. 161-162)

Plîngerea depusă de cet. XXXXXXXXXX și remisă în adresa procurorului mun. Chișinău. (Vol.I, f.d.8)

Proces-verbal de ridicare a documentelor din XXXXXXXXXX , prin care s-au ridicat originalele actelor și formularelor de înmatriculare a autobusuului de model XXXXXXXXXX anul fabricării XXXXXXXXXX , codul vin: XXXXXXXXXX , ridicate de la sediul XXXXXXXXXX , str. XXXXXXXXXX din mun. Chișinău. (f.d.24,25-44)

Procesul-verbal de examinare a documentelor, originalelor actelor și formularelor de înmatnculare a autobusuului de model XXXXXXXXXX , anul fabricării XXXXXXXXXX , codul vin: XXXXXXXXXX , ridicate de la sediul XXXXXXXXXX , str. XXXXXXXXXX din mun. Chișmau prin procesul-verbal de ridicare din XXXXXXXXXX . (Vol.I, f.d. 155,156)

Corpurile delictive și documentele ridicate în cadrul urmăririi penale, prin procesul verbal de ridicare din XXXXXXXXXX și parvenite în urma demersurilor organului de urmărire penală, au fost atașate la dosarul penal și se păstrează în materialele dosarului penal. (Vol.I, f.d. 157)

Încheierea cu privire la examinarea abaterilor comise de către angajații XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX , XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX din XXXXXXXXXX emisă de XXXXXXXXXX , d-l XXXXXXXXXX , potrivit căreia pentru comiterea greșelilor în procesul de înmatriculare a unității de transoport de model XXXXXXXXXX , cu nr. de înmatriculare XXXXXXXXXX , încălcarea prevederilor pct.18 din Regulile de înmatriculare a mijloacelor de transport prin HG nr.1047 din XXXXXXXXXX, pct.2.2 lit.a a Regulamentului intern a ÎS "CRIS "Registru", aprobat prin ordinul nr.272 din XXXXXXXXXX, strict de atenționat XXXXXXXXXX , XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX , XXXXXXXXXX întru îndeplinirea obligațiilor de serviciu și respectarea actelor normative și instrucțiunilor din domeniu. (Vol.I, f.d.25-26)

Extras din Ordinul nr.208p din XXXXXXXXXX al XXXXXXXXXX , d-l XXXXXXXXXX n perioada XXXXXXXXXX pînă la XXXXXXXXXX deținea funcția de XXXXXXXXXX . (Vol.I, f.d.120)

Extras din Ordinul nr. XXXXXXXXXX din XXXXXXXXXX al XXXXXXXXXX , d-l XXXXXXXXXX din data de XXXXXXXXXX deținea funcția de XXXXXXXXXX . (Vol.I, f.d.122)

Regulamentul secției(Centrului de examinare a conducătorilor auto și înmatriculare a transportului, biroului) teritoriale de examinare și evidență a transportului aprobat prin ordinul XXXXXXXXXX nr. XXXXXXXXXX din XXXXXXXXXX cu aplicare din XXXXXXXXXX, potrivit căruia una din funcțiile de bază a Centrului primirea cererilor privind înmatricularea și reînmatricularea vehiculelor, examinarea și eliberarea permiselor de conducere, precum și eliberarea acestora. Asigurarea activității de înmatriculare și examinarea, conform cererilor, cu plăci de înmatriculare, formulare ale certificatelor de înmatriculare a vehiculelor, permise de conducere, alte formulare, ghiduri, clasificatoare, etc. (Vol.I, f.d.100-108)

Regulamentul Biroului asigurare tehnologică și arhivă nr.RS XXXXXXXXXX :2010 cu aplicare din XXXXXXXXXX. (Vol.I, f.d.109-119)

Partea apărării, nerecunoscînd învinuirea în criminată, în motivarea poziției sale în procesul cercetării judecătorești se referă la probele, dobîndite cu ajutorul următoarelor mijloace și cercetate în ședința de judecată:

Depozițiile martorului XXXXXXXXXX , care a declarat că, în anul XXXXXXXXXX ea a procurat automobil de model XXXXXXXXXX . La momentul procurării ea avea numele de familie XXXXXXXXXX după soț. Ea s-a divorțat în anul XXXXXXXXXX și în aproximativ în anul XXXXXXXXXX ea a schimbat numele. În ziarul „XXXXXXXXXX ” a fost anunț despre vânzarea automobilului de model "XXXXXXXXXX " împreună cu ruta XXXXXXXXXX . Ea la acel moment avea șofer și a telefonat, a convenit să se întîlnească. Vînzătorul pare-mi-se avea nume XXXXXXXXXX și lucra în poliție, iar șoferul era XXXXXXXXXX . Ea așa ține minte, a trecut mult timp. Ea nu poate să spună cum el arată, ea nici nu o să-l recunoască. Șoferul era un bărbat cu vârsta înaintată, iar vînzătorul un bărbat tînăr. Ei au convenit cu prețul și ziua cînd o să meargă să perfecteze actele. Au mers la XXXXXXXXXX în regiunea XXXXXXXXXX . Vînzătorul a venit cu busul, împreună cu proprietarul XXXXXXXXXX era încă un bărbat, nu-i cunoaște numele și acesta a propus să-i dea buletinul pentru că acolo este rînd și ei vor avea nevoie numai să semneze. XXXXXXXXXX împreună cu acest bărbat au ieșit și au absentat o perioadă lungă de timp. Ulterior, el a venit, a chemat-o, ea s-a apropiat de ghișeu, a semnat și a primit pașaportul tehnic temporar și peste o lună a primit pașaportul tehnic permanent în plastic.

A mai declarat că, ea nemijlocit s-a ocupat de procurarea automobilului. După ce a primit pașaportul tehnic temporar, ei au intrat în automobil și ea i-a dat suma de XXXXXXXXXX euro în mînă. Ea l-a, întreat despre motivul vînzării automobilului, acesta i-a comunicat că dorește să deschidă o auto-spălătorie și nu-i ajung bani. Ea nu a întreat pe vînzător dacă este proprietar, el a spus că lucrează în poliție. Ea nu a verificat pașaportul tehnic și nu s-a interesat cine este proprietarul. Careva motive să nu-l creadă nu au fost. Ține minte că s-a apropiat de ghișeu, i-au dat acte, ea a semnat. Nu-și aduce aminte dacă au fost semnate careva acte în automobil, așa ceva putea să aibă loc, însă ea nu ține minte. Ea personal a primit pașaportul tehnic temporar pe numele XXXXXXXXXX . Ulterior, ea a mers la companie și a perfectat ruta pe numele său. Eu a semnat actele necitînd. Contractul de vînzare-cumpărare este semnat de ea. Ea nu ține minte dacă a mai fost în altă parte în afara regiunii XXXXXXXXXX , cînd a perfectat actele, atunci a pierdut o zi întreagă. Ea nu ține minte dacă a fost regiunea str. XXXXXXXXXX . Au venit acolo cu automobil. Ea stătea în automobil mult timp, el a luat actele și s-a dus. În afara de ea, mai erau șoferul său, Aurel și acest bărbat tînăr - erau în total 4 persoane. Proprietarul busului nu a semnat nimic în prezența sa, el a stat alături, din ghișeu i-au dat actele, ea le-a semnat. La transmiterea banilor, nu au perfectat nici

Examinând în cumul toate probele prezentate și cercetate nemijlocit în cadrul ședinței de judecată, ținând cont de opinia părților expusă în cadrul dezbaterilor judiciare și ultimul cuvânt al inculpaților, instanța de judecată ajunge la concluzia că acuzațiile aduse lui XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii de excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave, infracțiune încadrată de organul de urmărire penală în baza art. 328 alin. (3) lit. d) din Codul Penal al RM nu s-au confirmat și urmează a fi desființate prin pronunțarea sentinței de achitare a inculpaților pe motivul că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii.

Pentru a concluziona astfel, instanța de judecată a reținut următoarele circumstanțe stabilite prin mijloacele de probe cercetate în ședința de judecată, fiind apreciate prin prisma normelor procesuale penale, precum și contrapunerii normelor materiale invocate în actul de învinuire.

Conform art. 26 alin. (1-3) CPP, la înfăptuirea justiției în cauzele penale, judecătorii sînt independenți și se supun numai legii. Judecătorii judecă cauzele penale pe baza legii și în condiții care exclud orice presiune asupra lor. Judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Iar art. 27 CPP prevede că, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(4) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Art. 325 CPP stipulează că, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că potrivit rechizitoriului, inculpaților XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX li se impută comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Codul Penal RM, iar în cadrul dezbaterilor judiciare procurorul a solicitat recunoașterea vinovăției inculpaților XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 328 alin. (3) lit. d) Codul Penal RM.

Astfel, reeșind din faptul că semnul calificativ din art. 42 alin. (2) Codul Penal RM nu a fost indicat în rechizitoriu, iar judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și această modificare a învinuirii în sensul agravării nu a fost efectuată în condițiile codului de procedură penală, instanța de judecată concluzionează a fi neîntemeiată prin prisma normelor procesuale naționale și a prevederilor art. 6 al CEDO.

Deasemenea instanța de judecată reține că, potrivit învinuirii aduse, fapta imputată lui XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX fost săvârșită la data de XXXXXXXXXXXX .

La acel moment erau în vigoare prevederile art. 123 Cod Penal, în redacția Legii din 2002, care, la alin. (1) conținea următoarea definiție a persoanei cu funcție de răspundere: persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.

Astfel, legea citată stabilea în calitate de persoane cu funcții de răspundere: deputații, membrii guvernului, consilierii, judecătorii, procurorii și adjuncții acestora, ofițerii de urmărire penală, executorii judecătorești, colaboratorii organelor de poliție și ai serviciului de informație și securitate, colaboratorii diferitelor inspecții de stat sau de supraveghere (inspecția fiscală, garda forestieră, serviciul protecției muncii etc).

Reieșind din definiția acestei legi, nu sunt persoane cu funcții de răspundere din organele de stat lucrătorii organizațiilor de stat care exercită numai funcții pur profesionale sau tehnice, cu excepția cazurilor cînd aceste persoane, concomitent cu îndeplinirea funcțiilor, sunt învestite și cu funcții de ordin administrativ, de dispoziție sau organizatorico-economice.

La momentul săvârșirii acțiunilor imputate erau în vigoare prevederile art. 328 Cod penal, în redacția Legii din 2002, reieșind din care era sancționat de legea penală excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Prin urmare, afit XXXXXXXXXXXX , cit și XXXXXXXXXXXX , deținînd funcția de XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX din cadrul XXXXXXXXXXXX întruneau calitățile unei persoane cu funcții de răspundere, iar prin aceasta ei pot fi subiecții ai infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal în redacția Legii din 2002 și anume în calitate de persoană cu funcții de răspundere și nu în calitate de persoană publică potrivit învinuirii aduse.

Totodată, art. 328 Cod penal în redacția Legii din 2012, care prevede răspundere pentru săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, a intrat în vigoare începînd cu 03 februarie 2012 și această normă nu are putere retroactivă asupra situației care a avut loc la 15 iulie 2010.

Modificările efectuate la art. 328 Cod penal raportat la prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, prin „persoană publică” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau învestită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public,

Astfel, după modificările art. 123 Cod penal (din XXXXXXXXXXXX) cu substituirea sintagmei „persoanei cu funcție de răspundere” cu sintagma „persoană publică” nu influențează calitatea persoanei, subiecții menționați și-au păstrat statutul special de „persoană publică”, potrivit căroră legiuitorul, ulterior a prevăzut tragerea la răspundere penală în baza art. 328 Cod penal; d) indiferent de calitatea persoanei în sensul art. 328 și 123 Cod penal, oricine din subiecții menționați poartă răspundere pentru ansamblul atribuțiilor și obligațiilor stabilite prin Constituția Republicii Moldova și alte acte normative în conformitate cu instrucțiunile de serviciu, iar modificările

efectuate la art. 328 Cod penal nu ameliorează situația inculpaților sau decriminalizează acțiunile acestora, nefiind posibilă aplicarea retroactivă prin prisma art. 10 Codul Penal RM.

Din aceste considerente, instanța de judecată concluzionează ca fiind incorectă imputarea lui XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX în comiterea pretinsei infracțiuni în calitate de subiect special - "persoană publică", corectă fiind "persoana cu funcții de răspundere".

În cadrul cercetării judecătorești din cumulul de probe administrate de partea acuzării, precum și partea apărării cert s-a constatat că în anul XXXXXXXXXXX cet. XXXXXXXXXXX a procurat de la cet. XXXXXXXXXXX automobilul de model XXXXXXXXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXX, convenția având un caracter verbal și modul de achitare a fost convenit de a fi în rate, precum și suma cea mai ponderată fiind achitată, încundu-se un litigiu de drept civil privind cuantumul deplin al prețului automobilului convenit, fapt constatat din declarațiile martorului XXXXXXXXXXX, martorului XXXXXXXXXXX și confirmate de martorul XXXXXXXXXXX.

Potrivit declarațiilor martorului XXXXXXXXXXX se constată că acesta pretinde neachitarea sumei de XXXXXXXXXXX euro, ca fiind restantă din totalul prețului convenit, fapt nerecunoscut de martorul XXXXXXXXXXX.

Totodată s-a constatat că bunul imobil automobilul de model XXXXXXXXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXX a fost transmis cet. XXXXXXXXXXX.

Concomitent s-a constatat că la data de XXXXXXXXXXX automobilul de model XXXXXXXXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXX a fost vândut de către XXXXXXXXXXX la prețul de aproximativ XXXXXXXXXXX cet. XXXXXXXXXXX.

Astfel, potrivit actului de învinuire inculpaților XXXXXXXXXXX, cit și XXXXXXXXXXX li se impută că, și-au depășit atribuțiile de serviciu, cauzând daune considerabile exprimate în lezarea dreptului de proprietate prin înstrăinarea ilegală prin reînmatricularea automobilului de modelul XXXXXXXXXXX, cu n/ XXXXXXXXXXX de pe numele proprietarului XXXXXXXXXXX, pe numele cet. XXXXXXXXXXX i, în lipsa posesorului legal al unității de transport sau a unor împuterniciri legale date de către acesta, iar concret că în lipsa actelor necesare la reînmatricularea automobilului, pe care în virtutea obligațiilor de serviciu și a fișei de post este obligat să le respecte, prin depășirea atribuțiilor de serviciu a încălcat expres prevederile Hotărârii Guvernului nr.1047 din 08 noiembrie 1999 și anume pct. 7) al „Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport”, care stipulează că „înmatricularea vehiculelor (agregatelor) pe numele persoanelor fizice și juridice care au obținut dreptul de proprietate în baza contractului încheiat conform legislației (în formă scrisă simplă, semnat de părțile tranzacției, precum și autentificat cu ștampilă, dacă unul din participanți este persoană juridică), se efectuează la prezentarea contractului în cauză, a documentului de înmatriculare și a cererilor comune pentru introducerea modificărilor în Registrul transporturilor” și pct. 18) al Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport, care stipulează că „Vehiculele se înmatriculează pe numele persoanelor fizice, la prezentarea actelor de identitate, iar în cazul în care din numele proprietarului se prezintă un reprezentant, pe lângă actele de identitate se prezintă și documentele ce confirmă împuternicirile acestuia” și a depozitat ilegal pe a cet. XXXXXXXXXXX de mijlocul de transport de modelul „XXXXXXXXX cu n/ XXXXXXXXXXX, încălcându-i dreptul la proprietate prevăzut în art. 46 din Constituție.

Instanța de judecată statuează că latura obiectivă al infracțiunii înscrinate constă în acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și specific pentru depășirea limitelor și atribuțiilor acordate prin lege este că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența sa de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este de competența unei alte persoane sau a unui alt organ ori acțiune care nu se află în competența a nici unei persoane sau a unui organ.

Deasemenea instanța de judecată reține că, dacă ne referim la acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege se are în vedere săvârșirea unei acțiuni care putea fi comisă de către făptuitor numai în prezența unor circumstanțe deosebite, indicate în lege sau într-un act normativ.

Totodată excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu poate fi săvârșită numai pe calea acțiunii, iar forma pasivă contravine sensului de depășire.

Instanța de judecată axindu-se pe învinuirea adusă inculpaților reține că, inculpatul XXXXXXXXXXX a acționat legal și anume activând în calitate de XXXXXXXXXXX, care nu prevedea înmatricularea/reînmatricularea mijloacelor de transport, a verificat mijlocul de transport de model XXXXXXXXXXX cu n/ XXXXXXXXXXX referitor la faptul existenței acestuia în baza de date, nu este sub sechestru sau grevat în alte mod.

Acest fapt se reține drept pertinent din explicațiile inculpatului XXXXXXXXXXX, dat fiind faptul că ștampila și semnătura acestuia este aplicată în rubrica "Viciele de natură juridică".(Vol.I, f.d.38)

La caz, instanța de judecată va respinge argumentele procurorului în vederea aprecierii critice a acestor declarații a inculpatului Antocel Alexandru prin prisma declarațiilor martorilor XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX, care au declarat că s-au deplasat la secția de înmatriculare pentru a schimba proprietarul, precum și că l-a telefonat pe XXXXXXXXXXX pentru a-l preîntâmpina despre venirea lui XXXXXXXXXXX, dat fiind faptul că aceste argumentări expuse de procuror în cadrul dezbaterilor judiciare nu corespund învinuirii aduse în rechizitoriu și anume că cet. XXXXXXXXXXX nu s-a prezentat la biroul de înmatriculare, se combat cu celelalte probe și anume în cadrul cercetării judecătorești niciun martor nu a indicat faptul că, XXXXXXXXXXX l-a telefonat pe XXXXXXXXXXX în acest sens, precum și nu a fost recunoscut expres de către inculpați, iar acestor dubii nu au fost înlăturate în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, din probele examinate se constată că, inculpatul XXXXXXXXXXX nu a efectuat careva acțiuni de înmatriculare a acestui mijloc de transport, iar corelativ nefiind posibilă depășirea atribuțiilor de serviciu imputate prin încălcarea prevederile Hotărârii Guvernului nr.1047 din 08 noiembrie 1999 și anume pct. 7) și pct.18) al „Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport”.

Cu referire la acțiunile imputate inculpatului XXXXXXXXXXX instanța reține că, la data de XXXXXXXXXXX 0, exercicind funcția de XXXXXXXXXXX situat pe adresa șos. XXXXXXXXXXX, mun. Chișinău la cererea cet. XXXXXXXXXXX privitor la înmatricularea mijlocului de transport de model XXXXXXXXXXX cu n/ XXXXXXXXXXX, care a prezentat setul de acte necesare și anume certificatul de înmatriculare în original, actul de identitate pe numele lui XXXXXXXXXXX, contractul de vânzare-cumpărare încheiat între XXXXXXXXXXX în numele căruia a acționat XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX și cererea din numele lui XXXXXXXXXXX și drept rezultat a permis înmatricularea mijlocului de transport pe numele proprietarului XXXXXXXXXXX a.(Vol.I, f.d.31-41)

În așa mod se constată că pentru efectuarea înmatriculării XXXXXXXXXXX a respectat prevederile Hotărârii Guvernului nr.1047 din 08 noiembrie 1999 cuprinse în pct. 7) al „Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport” care stipulează că „înmatricularea vehiculelor (agregatelor) pe numele persoanelor fizice și juridice care au obținut dreptul de proprietate în baza contractului încheiat conform legislației (în formă scrisă simplă, semnat de părțile tranzacției, precum și autentificat cu ștampilă, dacă unul din participanți este persoană juridică), se efectuează la prezentarea contractului în cauză, a documentului de înmatriculare și a cererilor comune pentru introducerea modificărilor în Registrul transporturilor”, fiind prezentate actele necesare prevăzute de norma enunțată și a cărei depășire îi este imputată acestuia.

Deasemenea instanța de judecată relevă că inculpatul XXXXXXXXXXX nu a depășit nici atribuțiile cuprinse în pct. 18) al Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport, care stipulează că „Vehiculele se înmatriculează pe numele persoanelor fizice, la prezentarea actelor de identitate, iar în cazul în care din numele proprietarului se prezintă un reprezentant, pe lângă actele de identitate se prezintă și documentele ce confirmă împuternicirile acestuia”, dat fiind faptul că în speță drept proprietar al bumbi mobil în formă de automobil de model XXXXXXXXXXX cu n/ XXXXXXXXXXX a prezentat personal XXXXXXXXXXX a care a dobândit dreptul de

Obiectul mobil în forma de automobil de model XXXXXXXXXXXX cu nr. XXXXXXXXXXXX s-a prezentat personal XXXXXXXXXXXX a, care a dobândit dreptul de proprietate în baza contractului de vânzare-cumpărare din XXXXXXXXXXXX, a depus actul de identitate, iar în numele acesteia nu a acționat careva reprezentant, nefiind necesară prezentarea documentelor ce conformă împuternicirile. Or, art. 312 alin. (1) Codul Civil RM expres prevede că, dreptul de proprietate este transmis dobânditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Instanța de judecată nu poate reține ca pertinente argumentele acuzării referitoare la faptul neverificării legalității și autenticității actelor prezentate, a împuternicirilor legale acordate de cet. XXXXXXXXXXXX și drept rezultat al neîndeplinirii cu diligență a atribuțiilor de serviciu, dat fiind faptul că nu a probat ce reglementări sau instrucțiuni impun inculpaților astfel de atribuții de serviciu și a căror respectare sau respectare necorespunzătoare a fost admisă de inculpați, precum și în cazul probării acestora acțiunile lui XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX de fapt ar reprezenta - neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, însă instanța de judecată este în imposibilitate de a le modifica învinuirea și de a recalifica acțiunile inculpaților în prevederile art. 329 alin. (1) Cod penal în redacția Legii din 2002, or potrivit art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Este de menționat și faptul că art. 329 alin. (1) Cod penal în redacția Legii din 2002, care era în vigoare la data săvârșirii acțiunilor, prevede răspundere pentru neglijența în serviciu, doar dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari.

La caz instanța relevă că, răspunderea pentru prezentarea actelor false, neautentice sau ilegale o poartă persoana ce le prezintă.

Mai mult ca atât, contractul de vânzare-cumpărare din XXXXXXXXXXXX nu a fost anulat nici în momentul pornirii urmăririi penale, nici în momentul înaintării învinuirii inculpaților, cât și până în prezent.

Cu referire la semnul calificativ - "soldate cu urmări grave" indicat în actul de învinuire, instanța de judecată reține că acuzarea pretinde că prin acțiunile culpabile a inculpaților XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX i-a fost cauzat prejudiciu material fără a fi acordat o valoare estimativă a acestuia.

Or la caz instanța statuează că, prin sintagma *soldată cu urmări grave* din lit. d) urmează să fie apreciată, de la caz la caz, pornindu-se de la împrejurările concrete ale cauzei, dacă au fost stabilite avarii cu pagube enorme, oprirea și staționarea transportului sau a proceselor tehnologice, dezorganizarea activității unei instituții sau întreprinderi, cauzarea unui prejudiciu material, indiferent de forma de proprietate, în proporții deosebit de mari, cauzarea de deces sau de vătămări grave integrității corporale sau sănătății chiar în privința unei singure persoane.

Astfel, potrivit rechizitoriului acuzarea nu a cuantificat echivalentul valoric al prejudiciului material pretins cu soldarea urmărilor grave, precum și că cet. XXXXXXXXXXXX nu s-a constituit în calitate de parte civilă în vederea pretinderii restituirii prejudiciului cauzat.

Deasemenea în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că cet. XXXXXXXXXXXX pretinde privarea de dreptul de a-și revendica suma prețului automobilului neachitat de către cet. XXXXXXXXXXXX în valoare de 2 500 euro, care conform cursului oficial al BNM la data de 1 XXXXXXXXXXXX constituie suma de XXXXXXXXXXXX lei (XXXXXXXXXX euro * XXXXXXXXXXXX lei = XXXXXXXXXXXX lei)

Iar prin prisma art. 126 alin. (1) Codul Penal (în redacția Legii din XXXXXXXXXXXX) și prin aplicarea prevederilor art. 10 Codul Penal, raportat la prevederile Hotărârii Guvernului RM nr. 773 din XXXXXXXXXXXX privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul XXXXXXXXXXXX valoarea prejudiciului cauzat constituie proporții considerabile, dat fiind faptul că proporțiile mari constituie suma de la XXXXXXXXXXXX lei până la XXXXXXXXXXXX lei, și reeșind din faptul că salariul mediu lunar pentru anul XXXXXXXXXXXX a fost aprobat în cuantum de XXXXXXXXXXXX lei.

Deasemenea în cadrul examinării cauzei nu s-a conformat vinovăția inculpaților XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX în vederea deposedării cet. XXXXXXXXXXXX de bunul mobil - automobilul de model XXXXXXXXXXXX cu nr. XXXXXXXXXXXX, dat fiind faptul că atât martorul XXXXXXXXXXXX, cât și martorii XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX au conformat faptul înstrăinării de către XXXXXXXXXXXX lui XXXXXXXXXXXX a acestui bun, convenția fiind verbală cu condiția achitării prețului în rate, precum și transmiterii bunului benevol de către XXXXXXXXXXXX în posesia și folosința cet. XXXXXXXXXXXX, fiind litigioasă o sumă minoră comparativ cu suma prețului convenit, iar suma cu ponderea cea mai mare a fost achitată.

Mai mult ca atât, că inculpatul XXXXXXXXXXXX nu a efectuat acțiuni de înmatriculare a acestuia.

Instanța nu poate reține drept probe pertinente în dovedirea vinovăției inculpaților Încheierea cu privire la examinarea abaterilor comise de către angajații XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX emisă de XXXXXXXXXXXX, d-1 XXXXXXXXXXXX, dat fiind faptul că prevede încălcarea prevederilor pct. 2.2 lit. a a Regulamentului intern a XXXXXXXXXXXX, aprobat prin ordinul nr. XXXXXXXXXXXX, precum și Regulamentul Biroului asigurare tehnologică și arhivă nr. XXXXXXXXXXXX cu aplicare din XXXXXXXXXXXX, dat fiind faptul că aceste acte au fost aprobate ulterior faptei imputate - XXXXXXXXXXXX.

Nu va fi reținută drept probă în dovedirea vinovăției inculpaților nici, Regulamentul XXXXXXXXXXXX aprobat prin ordinul XXXXXXXXXXXX nr. XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX cu aplicare din XXXXXXXXXXXX 6, deoarece acesta reglementează funcțiile de bază a Centrului și nu a persoanelor cu funcții de răspundere.

Instanța de judecată va respinge alegațiile acuzatorului referitoare la faptul acționării inculpaților în înțelegerea prealabilă expuse în învinuire, precum și în cadrul debaterilor judiciare și bazate pe mărturiile lui XXXXXXXXXXXX potrivit cărora procurorul invocă că acesta a declarat că de la prima secție de înmatriculare i-a fost spus să meargă la secția lui XXXXXXXXXXXX, dat fiind faptul că acestea contravin nemijlocit declarațiilor martorului Onța Ion care nu a indicat prezența sa la birourile de înmatriculare, precum și nu a fost probat cert comunicarea și înțelegerea între inculpați.

În acest sens, examinând în cumul toate probele prezentate în cadrul urmăririi penale în coraport cu cercetarea nemijlocită a acestora în ședința de judecată, acuzarea nu a dovedit realizarea laturii obiective de către inculpați XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, dat fiind faptul că acuzarea nu a confirmat nemijlocit prin probe certe și pertinente, administrate în cadrul ședinței de judecată.

În acest sens instanța de judecată constată că, acuzarea nu a prezentat probe certe și pertinente care să indice univoc faptul că inculpații XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX deținând calitatea de persoane publice în definirea noțiunii în vigoare la acel moment, au comis depășirea atribuțiilor de serviciu prin reînmatricularea automobilului de model XXXXXXXXXXXX, cu nr. de înmatriculare XXXXXXXXXXXX de pe numele lui XXXXXXXXXXXX pe numele cet. XXXXXXXXXXXX și anume în lipsa actelor prevăzute în pct. 7) și pct. 18) al Regulilor de înmatriculare a mijloacelor de transport aprobate prin HG nr. 1047 din XXXXXXXXXXXX, dat fiind faptul că inculpatul XXXXXXXXXXXX nu a efectuat actele de înmatriculare, verificând mijlocul de transport dacă nu este grevat, iar XXXXXXXXXXXX a permis înmatricularea, fiindu-i prezentate actele conform listei eshaustive cuprinse în pct. 7) și pct. 18) al actului normativ enunțat.

Iar faptul neexecutării sau executării necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu în vederea verificării legalității și autenticității actelor prezentate pentru înmatriculare nu se referă învinuirea adusă, dat fiind faptul că eventual pot servi obiectul acuzației de neglijență în serviciu și în vederea definirii și probării certe ce atribuții de serviciu erau puse în perioada de referință inculpaților XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX.

Mai mult ca atât, organul de urmărire penală nu a probat care erau atribuțiile de serviciu al inculpaților XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX în perioada comiterii

infracțiunii imputate.

Deasemenea acuzarea le impută inculpaților XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX admiterea reînmatriculării bunului imobil în absența cet. XXXXXXXXXXXX, însă nu probează ce atribuții reglementează prezența obligatorie la înmatricularea mijlocului de transport, fiind doar presupuneri.

Potrivit prevederilor alin.(3) art. 19 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinutului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Cele invocate confirmă faptul că organul de urmărire penală nu a examinat această cauză penală complet, obiectiv sub toate aspectele așa cum este prevăzut de alin.(3) art. 19 Codul de procedură penală.

Instanța de judecată deasemenea respinge argumentele acuzării, precum că inculpații XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX a depus depoziții neveridice și în scopul eschivării de răspundere penală, pe motiv inculpații nu poartă răspundere penală pentru depoziții false, precum și că aceste argumente contravin prevederilor art. 66 alin. (4) CPP al RM, care indică că exercitarea de către învinuit, inculpat a drepturilor de care dispune sau renunțarea lui la aceste drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul lui și nu poate avea consecințe nefavorabile pentru el.

Pe lângă această, conform alin.(3) art.8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinutului, inculpatului.

În concluzie, instanța de judecată concluzionează ca învinuirea adusă lui XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX nu este bazată pe probe directe, ce ar confirma vinovăția acestora, dar pe presupuneri argumentate ale acuzării, însă care nu au suport probatoriu în susținerea acestora, fiind contradictorii cu mijloacele de probă enunțate mai sus, iar potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală în coroborare cu art. 398 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai cu condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate în modul corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

În așa circumstanțe, nefiind stabilite în ședința de judecată probe incontestabile a vinovăției inculpaților XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, ținând cont de faptul că acuzarea de stat se bazează pe unele probe contradictorii cu alte probe, divergențele existente nu au fost înlăturate și tratând toate contradicțiile și îndoielele în folosul inculpaților, precum și din cumului de probe s-a constatat că în acțiunile inculpaților XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX lipsește elementul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal și anume - latura obiectivă a infracțiunii care presupune acțiunile sau inacțiunile făptuitorului care depășesc vâdit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave, instanța de judecată pronunță în privința lui XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX o sentință de achitare pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod Penal al RM din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

În conformitate cu art. 162 alin.(1) CPP, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiu se soluționează în ordinea procedurii civile. Bani și marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpurile delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpurile delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

În astfel de circumstanțe și avînd în vedere că prin ordonanța din XXXXXXXXXXXX au fost recunoscute și anexate la dosar în calitate de corpurile delictive: cererea de luare la evidență a autobuzului de marca XXXXXXXXXXXX, anul fabricației XXXXXXXXXXXX, codul vin: XXXXXXXXXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXXX, datată cu XXXXXXXXXXXX; ordinea de încasare a numerarului nr.XXXXXXXXXX; nr.XXXXXXXXXX; nr.XXXXXXXXXX; nr.XXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX; cererea de scoatere de la evidență a autobuzului de marca XXXXXXXXXXXX, anul fabricației XXXXXXXXXXXX, codul vin: XXXXXXXXXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXXX, datată cu XXXXXXXXXXXX; contractul de vânzare-cumpărare a autobuzului de marca XXXXXXXXXXXX, anul fabricației XXXXXXXXXXXX, codul vin: XXXXXXXXXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXXX, datată cu XXXXXXXXXXXX; copia certificatului de înmatriculare a autobuzului de marca XXXXXXXXXXXX, anul fabricației XXXXXXXXXXXX, codul vin: XXXXXXXXXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXXX; copia buletinului de identitate a persoanei XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX; copia raportului de verificare tehnică a vehiculului și a poliței de asigurare obligatorie RCA; chestionarul pentru eliberarea certificatului de înmatriculare a autobuzului de marca XXXXXXXXXXXX, anul fabricației XXXXXXXXXXXX, codul vin: XXXXXXXXXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXXX; Încheierea cu privire la examinarea abaterilor comise de angajații DIT și CCA XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX; plîngerea cet. XXXXXXXXXXXX adresată XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX, lămurirea inginerului of.XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX și nota informativă a șefului XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX urmează a fi lăsate în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

În conformitate cu art.art. 8 alin.(3), 19 alin.(3), 162, 371, 384, 385, 390 alin.(1) pct. 3), 392-394, 396 CPP, art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, instanța de judecata adoptă următoarea,

SENTINȚĂ :

Se achită XXXXXXXXXXXX învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod Penal al RM, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Se achită XXXXXXXXXXXX învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod Penal al RM, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Corpurile delictive - cererea de luare la evidență a autobuzului de marca XXXXXXXXXXXX, anul fabricației XXXXXXXXXXXX, codul vin: XXXXXXXXXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXXX, datată cu XXXXXXXXXXXX; ordinea de încasare a numerarului nr.XXXXXXXXXX; nr.XXXXXXXXXX; nr.XXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX; cererea de scoatere de la evidență a autobuzului de marca XXXXXXXXXXXX, anul fabricației XXXXXXXXXXXX, codul vin: XXXXXXXXXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXXX, datată cu XXXXXXXXXXXX; contractul de vânzare-cumpărare a autobuzului de marca XXXXXXXXXXXX, anul fabricației XXXXXXXXXXXX, codul vin: XXXXXXXXXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXXX, datată cu XXXXXXXXXXXX; copia certificatului de înmatriculare a autobuzului de marca XXXXXXXXXXXX, anul fabricației XXXXXXXXXXXX, codul vin: XXXXXXXXXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXXX; copia buletinului de identitate a persoanei XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX; copia raportului de verificare tehnică a vehiculului și a poliței de asigurare obligatorie RCA; chestionarul pentru eliberarea certificatului de înmatriculare a autobuzului de marca XXXXXXXXXXXX, anul fabricației XXXXXXXXXXXX, codul vin: XXXXXXXXXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXXX; Încheierea cu privire la examinarea abaterilor comise de angajații DIT și CCA XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX; plîngerea cet. XXXXXXXXXXXX adresată XXXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXXX, lămurirea inginerului of.XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX și nota informativă a șefului XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX urmează a fi lăsate în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

număru de înmatriculare XXXXXXXXXXX ; copia buletinului de identitate a persoanei XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX ; copia raportului de verificare tehnică a vehiculului și a poliței de asigurare obligatorie RCA; chestionarul pentru eliberarea certificatului de înmatriculare a autobusului de marca XXXXXXXXXXX ”, anul fabricației XXXXXXXXXXX , codul vîn: XXXXXXXXXXX , cu numărul de înmatriculare XXXXXXXXXXX ; Încheierea cu privire la examinarea abaterilor comise de angajații DIT și CCA XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX dinXXXXXXXXX 4; plângerea cet. XXXXXXXXXXX adresată XXXXXXXXXXX din XXXXXXXXXXX , lămurirea XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și nota informativă a șefulu.XXXXXXXXXX recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din XXXXXXXXXXX , urmează a fi lăsate în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Sentița poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău/sedlul central/.

Președintele ședinței

Judecătorul

Nicolae Șova